

Sygn. akt VII U 196/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 sierpnia 2016r.

Sąd Rejonowy dla Miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Nożykowska

Protokolant: Maciej Przesmyki

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2016 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania A. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania A. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W.

z dnia 2 lutego 2016r. znak (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala, że podstawa wymiaru zasiłku chorobowego przysługującego odwołującej A. O. za okres od 5 stycznia 2016r. do 10 lutego 2016r. wynosi 3.172,96 zł (trzy tysiące sto siedemdziesiąt dwa złote dziewięćdziesiąt sześć groszy);

2. w pozostałym zakresie odwołanie oddala.

Sygn. akt VII U 196/16

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 2 lutego 2016 r. (znak (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. odmówił odwołującej A. O. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 8 grudnia 2015 r. do 4 stycznia 2016 r., przyznał prawo do zasiłku chorobowego za okres od 5 stycznia 2016 r. do 10 lutego 2016 r. w wysokości 100% a także na podstawie art. 49 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa ustalił podstawę wymiaru zasiłku chorobowego w wysokości 2 099,44 zł brutto.

W odwołaniu A. O. podniosła, iż nie zgadza się częściowo z decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż organ rentowy błędnie ustalił podstawę wymiaru zasiłku chorobowego. Zdaniem odwołującej jej sytuację reguluje art. 48 a przedmiotowej ustawy, zgodnie z którym Zakład Ubezpieczeń Społecznych powinien ustalić podstawę wymiaru zasiłku chorobowego w wysokości 3181,24 zł. Odwołująca nie kwestionowała zasadności decyzji w pozostałej części.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie odwołania wskazując, że podstawa wymiaru zasiłku chorobowego ustalona została prawidłowo.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca A. O. podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 7 października 2015 r. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Odwołująca zadeklarowała podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 9 897,50 zł i opłaciła składki w pełnej wysokości (okoliczność bezsporna).

Odwołująca stała się niezdolna do pracy od dnia 8 grudnia 2015 r. (okoliczność bezsporna).

Ubezpieczona przed powstaniem niezdolności do pracy nie miała 90 dniowego okresu nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego oraz nie zachodziły okoliczności uprawniające do zasiłku chorobowego od pierwszego dnia ubezpieczenia. (okoliczność bezsporna)

Decyzją z dnia 2 lutego 2016 r. (znak: 550000/603/212804/2016/ZAS) odmówiono odwołującej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 8 grudnia 2015 r. do 4 stycznia 2016 r., przyznano prawo do zasiłku chorobowego za okres od 5 stycznia 2016 r. do 10 lutego 2016 r. w wysokości 100% a także ustalono postawę wymiaru zasiłku chorobowego w wysokości 2 099,44 zł brutto.

Ubezpieczona odwołała się od przedmiotowej decyzji w części dotyczącej podstawy wymiaru zasiłku chorobowego.

Podstawą decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych był art. 49 ust. 1 pkt. 1 zgodnie z którym, jeżeli niezdolność do pracy powstała przed upływem pełnego miesiąca kalendarzowego ubezpieczenia chorobowego, podstawę wymiaru zasiłku stanowi najniższa miesięczna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe za miesiąc, w którym powstało prawo do zasiłku, po odliczeniach, o których mowa w art. 3 pkt 4 - dla ubezpieczonych, dla których określono najniższą podstawę wymiaru składek.

Powyższy stan faktyczny nie był sporny między stronami i Sąd ustalił go na podstawie dokumentów złożonych do akt niniejszej sprawy oraz akt organu rentowego.

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd zważył, co następuje:

Odwołująca kwestionowała tylko część decyzji – w zakresie podstawy wymiaru zasiłku chorobowego i w tym zakresie odwołanie od decyzji jest zasadne.

W ocenie Sądu nie ma podstaw do zastosowania art. 49 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, gdyż nie jest prawdą aby niezdolność do pracy powstała u odwołującej przed upływem pełnego miesiąca kalendarzowego ubezpieczenia chorobowego. Nie ulega bowiem wątpliwości – co nie było przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych kwestionowane – że odwołująca podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 7 października 2015 r., a zatem zastosowanie znajduje art. 48 a ww. ustawy.

Tym samym, w myśl art. 48a ust. 1 przedmiotowej ustawy, w przypadku ubezpieczonego, dla którego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe stanowi zadeklarowana kwota, podlegającego ubezpieczeniu chorobowemu przez okres krótszy niż okres, o którym mowa w art. 48 ust. 1, podstawę wymiaru zasiłku chorobowego stanowi suma:

1) przeciętnej miesięcznej najniższej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, po odliczeniach, o których mowa w art. 3 pkt 4, za pełne miesiące kalendarzowe ubezpieczenia, z których przychód podlega uwzględnieniu w podstawie wymiaru zasiłku, oraz

2) kwoty stanowiącej iloczyn jednej dwunastej przeciętnej kwoty zadeklarowanej jako podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, w części przewyższającej najniższą podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, po odliczeniach, o których mowa w art. 3 pkt 4, za pełne miesiące kalendarzowe ubezpieczenia, z których przychód podlega uwzględnieniu w podstawie wymiaru zasiłku, oraz liczby tych miesięcy.

Zgodnie z ustaleniami organu rentowego A. O. podlega ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 7 października 2015 r. Za okres od 7 października do 31 grudnia 2015 r. odwołująca opłacała składkę od najwyższej możliwej podstawy, czyli od kwoty 9897,50 zł. W związku z tym, po odliczeniu kwoty wskazanej w art. 3 pkt 4 ustawy ((...),50- (...),95=8540,55), podstawę do wyliczenia zasiłku stanowi kwota 8540,55 zł. Następnie należy obliczyć nadwyżkę ponad minimalną podstawę, tj. $8540,55 - 2099,44 = (...),11$. Kolejno nadwyżkę należy podzielić przez 12 miesięcy, tj. $(...),11 : 12 = 536,76$. Z kolei powyższa kwota powinna zostać pomnożona przez liczbę pełnym miesięcy za które ubezpieczona opłacała składkę (listopad 2015 r., grudzień 2015 r.), tj. $536,76 \times 2 = (...),52$. Na zakończenie, iloczyn powinien zostać doliczony do podstawy, tj. $2099,44 + (...),52 = (...),96$.

Reasumując, podstawa wymiaru zasiłku chorobowego powinna zostać ustalona w wysokości 3.172,96 zł brutto, a nie jak wskazywała odwołująca w wysokości 3181,24 zł..

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustalił, iż podstawa wymiaru zasiłku chorobowego przysługującego odwołującej A. O. za okres od 5 stycznia 2016 r. do 10 lutego 2016 r. wynosi 3 172,96 zł brutto.

Rozbieżność pomiędzy ustaleniami Sądu a odwołującej powstała przez błąd matematyczny w wyliczeniach, nie zaś błędne zastosowanie przepisu. W związku z powyższym Sąd oddalił odwołanie powódki w pozostałym zakresie jako niezasadne.